

בש"פ 590/19 - לירן שמעיה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 590/19

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: לירן שמעיה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע ב-עמ"ת 39175-01-19 מיום 21.1.2019 שניתנה על ידי כב' השופט ד' בן טולילה

בשם המבקש: עו"ד עידו פורת

החלטה

1. בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופט ד' בן טולילה) בעמ"ת 39175-01-19 מיום 21.1.2019, בגדרה התקבל ערר המשיבה על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע (השופט א' דדון) במ"ת 51553-12-18 מיום 14.1.2019, ונקבע כי המבקש יעצר עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.
2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 449(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ועבירה של ייצוא, יבוא, מסחר והספקה של סם מסוכן לפי סעיף 13 לצו בדבר סמים מסוכנים (יהודה השומרון) (מס' 558), התשל"ה-1975.

עמוד 1

על-פי המתואר בכתב האישום, המבקש יצר קשר עם סוכן משטרתי באמצעות היישומון "טלגראם", בקבוצה ייעודית לסחר בסמים המכונה "טלגראס", והציע למכור לסוכן 3 גרם קוקאין בתמורה ל-2,000 ש"ח.

בסמוך לכך, השניים נפגשו בכתובת שצוינה על ידי המבקש, אשר מסר לסוכן ארבע מנות סם קוקאין במשקל כולל של קרוב ל-2 גרם סם בתמורה ל-1,400 ש"ח, והציע למכור לו מנת סם נוספת במחיר של כ-40-45 ש"ח לגרם סם מסוג "הידרו", ובכמות שלא צוינה בכתב האישום.

בד בבד עם הגשת כתב האישום, ביקשה המשיבה לעצרו עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

3. לפני בית משפט השלום הוגש תסקיר מעצר אשר התייחס להרשעותיו הקודמות של המבקש שכללו עבירות סמים, בגין הושת עליו עונש של 6 חודשי מאסר על תנאי. שירות המבחן סבר כי "לא ניתן לשלול סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק".

עם זאת, סבר שירות המבחן כי "חווית המעצר" של המבקש "הינה חוויה משברית הרתעתית", והמליץ על שחרורו למעצר בית מלא בפיקוח ובתנאים נוספים, אשר יש בהם, לשיטתו, כדי לצמצם את המסוכנות הנובעת ממנו.

4. בית משפט השלום הורה על מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני בתנאי מעצר בית מלא בפיקוח וכן בתנאים נוספים, בהתאם להמלצת שירות המבחן.

5. ערר המשיבה לבית המשפט המחוזי התקבל.

נקבע, כי עניינו של המבקש אינו מצדיק חריגה מהכלל שלפיו יש להורות על מעצרו עד תום הליכים של נאשם אשר מיוחסות לו עבירות של סחר בסם מסוכן, וכן כי עניינו של המבקש לא מעלה "טעמים מיוחדים" המצדיקים את מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

כן נקבע כי המבקש "מצוי עמוק בעולם הסמים כך שאין במעצר תחת איזוק אלקטרוני כדי לצמצם המסוכנות הנשקפת ממנו, ואם ייעשה כן הדבר יעמיד את הציבור בסכנה", וזאת במיוחד לאור העובדה שהמעשים המיוחסים לו בוצעו לכאורה בשעה שתלוי ועומד נגדו מאסר מותנה שהושת עליו חודשים בודדים קודם לכן. כן נקבע כי נסיבות ביצוע העבירה תומכות אף הן לכאורה במסוכנות המבקש לאור השימוש ביישומון ה"טלגראם" לצורך סחר בסמים, באופן המאפשר "חשיפה גדולה של צרכני סם לסוחר הסמים" תוך "ביצוע העסקה בקלות יחסית באמצעות כל טלפון נייד, גם במעצר בית" וצמצום האפשרות לחשיפת העסקה על ידי רשויות האכיפה.

6. על החלטה זו הוגשה הבקשה לרשות ערר שלפניי. בבקשה טען המבקש כי שגה בית המשפט המחוזי משקבע "בצורה חד משמעית", כהגדרתו, כי לא ניתן להורות על שחרורו של נאשמים בעבירות סחר בסמים באמצעות יישומון ה"טלגראם".

כן נטען, כי בית המשפט המחוזי לא התחשב כראוי בנסיבותיו האישיות של המבקש, ובכלל זה בהמלצת שירות המבחן לשחררו לחלופת מעצר.

7. דין הבקשה להידחות.

8. כידוע, רשות ערר על החלטה בעניין מעצרת ניתן רק במקרים המעוררים שאלה משפטית, החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, או בנסיבות שבהן מתרחשת פגיעה חריגה וקיצונית בו (בש"פ 623/19 עבדאללה נ' מדינת ישראל (27.1.2019)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות המידה האמורות, ודי בכך כדי להביא לדחייתה.

9. אף לגופו של עניין, בית המשפט המחוזי ציין כי "אין לקבוע כלל הרמטי לפיו סחר בסם באמצעות אפליקציית טלגראם יוביל בהכרח למעצר", ודי בכך כדי לדחות את טענתו המרכזית של המבקש.

יתירה מזאת, כתב האישום מייחס למבקש עבירות של סחר בסם מסוכן, אשר על דרך הכלל מקימות עילת מעצר עד תום ההליכים – וזאת מחשש כי הנאשם ימשיך בביצוע העבירות גם ממקום חלופת המעצר (בש"פ 5678/18 מדינת ישראל נ' בן סבא חשבו (26.7.2018)). פעלתנותו של המבקש בקבוצת "טלגראם", עליה עמד בית המשפט המחוזי, מלמדת על מעורבותו המשמעותית בסחר בסמים; ועברו הפלילי של המבקש, אשר כולל הרשעה במספר עבירות סמים בגין אף נדון למאסר בפועל, ממחיש את המסוכנות הנובעת ממנו. בנסיבות אלה, איני סבור כי ראוי לשחררו לחלופת מעצר.

10. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ח שבט ה'תשע"ט (3.2.2019).

ש ו פ ט